

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/451/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110231483
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7110231483.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcu L.. O. G., D.. XX.X.XXXX, N. Z. XX, G., zastúpenému JUDr. Jaroslavom Homzom, advokátom so sídlom Moyzesova 46, Košice, proti žalovanému L.. W. O.Š., D.. X.XX.XXXX, N. N. XX, G., zastúpenému JUDr. Ing. Mariánom Vargom, advokátom so sídlom Hlavná 18, Košice, v konaní o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 14C/34/2010-255 z 18.5.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol, že kúpna zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Košice pod sp. zn. V-589/10 zo dňa 2.2.2010 - 286/10, týkajúca sa nehnuteľností v kat. území H., obec Košice - Západ, okres Košice II, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX ako parcela č. 4680/48- zastavané plochy a nádvoria o výmere 210 m², parcela č. 4680/589 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 163 m² a rodinný dom s príslušenstvom, súpisné číslo 1847 postavený na parcele č. 4680/589 v spoluvlastníckom podiele jednej polovice k celku medzi predávajúcimi a oprávnenými vecného bremena Š. O.P., D.. X.X.XXXX V. O. O., rod. R., D.. XX.X.XXXX, N. S. G., N.Á. Č.. XX a kupujúcim a povinným z vecného bremena L.. W. O.P., D.. X.XX.XXXX, N. S. G., N. Č.. XX je voči žalobcovi právne neúčinná (výrok I.) a že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 % (výrok II.).

Vychádzal zo zistenia, že žalobný nárok odôvodnil tým, že má voči Š. O., D.. X.X.XXXX, N. N. XX, G.L., pohľadávku z vlastnej zmenky vystavenej dňa 15.12.2009, splatnej dňa 15.3.2010, znejúcu na sumu 200 000 €. Dlužník mu do 15.3.2010 a ani neskôr nezaplatil zmenkovú sumu, vyhýba sa splneniu tejto povinnosti a zbavuje sa nehnuteľného majetku.

Podľa jeho názoru dlžník vedel, že týmto úkonom ukracuje uspokojenie pohľadávky a keďže realizoval úkon s osobou jemu blízkou, vzťahuje sa vyvrátená domnienka na žalovaného, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa poznal.

Zo zmenkového platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Košice I č.k. 31Zm/18/2010-11 zo dňa 10.3.2011 súd zistil, že žalovanému Š.H. O. bolo uložené, aby do troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu zaplatil žalobcovi L.. O. G. zmenkovú sumu 200 000,00 € spolu so 6% ročným úrokom zo sumy 200 000,00 € od 16.3.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 666,66 € a nahradil trovy konania vo výške 14 008,16 €, alebo v tej istej lehote podal odôvodnené námietky.

Znalec v rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 30CbZm/6/2011-111 z 30.1.2013 súd zistil, že platobný zmenkový rozkaz vydaný v konaní sp.zn. 31Zm1/8/2010 dňa 10.3.2011 bol ponechaný v platnosti. Súd takto rozhodol na tom základe, že mu bol predložený originál vlastnej zmenky, ktorej obsah a

forma zodpovedala štandardu, spĺňala všetky zákonné podmienky a náležitosti v zmysle ust. § 75 zák. č. 191/1950 Zb. a bola podpísaná vystaviteľom, čo potvrdili závery znaleckého posudku vypracovaného v predmetnom konaní znalkyňou A.. A.. I. Z.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.11.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 4CoZm/2/2013-147 z 27.9.2013.

Súd posudzoval nárok žalobcu podľa § 42a OZ. Nespornou skutočnosťou v predmetnom konaní bolo, že žalobca predložil súdu do úschovy originál zmenky zo dňa 15.12.2009, na ktorej bol podpis Š. O., ktorej obsahom bol veriteľsko-dlžnícky vzťah žalobcu a Š. O.. Touto zmenkou sa Š. O. zaviazal zaplatiť zmenkovú sumu 200 000 € v prospech žalobcu a na jeho rad. Zmenka bola vystavená bez protestu a bola splatná dňa 15.3.2010.

Rovnako nespornou skutočnosťou bolo, že Š. O. na zmenku doposiaľ neuhradil žiadnu sumu a že dňa 13.1.2010 spolu s manželkou O. O. ako bezpodieloví spoluvlastníci uzavreli so žalovaným kúpnu zmluvu, ktorou na neho previedli vlastnícke práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa na N. XX S. G.L. v podiele 1/2. Správa katastra Košice povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností dňa 2.2.2010 pod číslom: V 289/10.

Na základe predloženej zmenky Okresný súd Košice I vydal dňa 10.3.2011 zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 31Zm/18/2010, ktorý v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 30CbZm/6/2011 zo dňa 30.1.2013 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4CoZm/2/2013 zo dňa 27.9.2013 sa stal exekučným titulom. Na základe tohto exekučného titulu pokračuje exekúcia vedená u súdneho exekútora M.. A. O. pod sp. zn. EX 5277/2013.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca má voči dlžníkovi Š. O. vykonateľnú pohľadávku už opretú o exekučný titul.

Dlžník Š. O. právnym úkonom, kúpnu zmluvou uzavretou dňa 13.1.2010 ako predávajúci so žalovaným ako kupujúcim, spôsobil zmenšenie svojho majetku a to zmenšenie objektívne spôsobil, že žalobca ako veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pretože dlžník okrem tohto majetku nemá iný majetok, ktorý by stačil na uspokojenie pohľadávky v hodnote 200 000 € (poznámka: žalovaný tvrdil, že dlžník má okrem týchto nehnuteľností ešte motorové vozidlo, finančné prostriedky na účtoch a životné poisťky, avšak iba v celkovej hodnote cca 120 000 €).

Žalovaný sám potvrdil, že predávajúci, t.j. svojim rodičom, kúpnu cenu vo výške 100 000 € za nehnuteľností nevyplatil, pretože tak sa dohodli. Túto skutočnosť potvrdili aj vypočutí svedkovia Š. O. V. O. O.. Z toho vyplýva, že dlžník sa dobrovoľne zbavil svojho majetku bez primeraného protiplnenia a to len potvrdzuje jeho zámer ukrátiť svojho veriteľa.

Je preto na žalovanej osobe blízkej dlžníkovi, aby si splnila dôkaznú povinnosť a navrhla také dokazovanie, z ktorého by nepochybne vyplynulo, že boli naplnené vyššie uvedené podmienky ubránenia sa odporovacej žalobe vo vzťahu k jej osobe. Musí preukázať, či a akú vyvinula v dobe uzavretia odporovaného úkonu činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa týmto úkonom poznala a že táto činnosť predstavovala s ohľadom na okolnosti prípadu náležitú starostlivosť. Ak by žiadnu takú činnosť (aktivitu) v dobe úkonu nevyvinula alebo ak vyvinutá činnosť nepredstavovala náležitú starostlivosť, nemôže sa už z tohto dôvodu odporovacej žalobe ubrániť. Samotné tvrdenie žalovanej osoby blízkej dlžníkovi, že o jeho dlhoch a o jeho úmysle ukrátiť veriteľa uzavretím kúpnej zmluvy nevedela, nie je pre ubránenie sa odporovacej žalobe postačujúce.

Žalovaný v tomto konaní svoju obranu sústredil na preukazovanie skutočností, ktoré už boli právoplatne vyriešené v inom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30CbZm/6/2011 a Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4CoZm/2/2013. Tvrdil, že zmenka, ktorá obsahuje podpis Š. O. je falšovaná a že žalobca dňa 15.12.2009 Š. O. reálne zmenkovú sumu 200 000 € neodovzdal aj napriek tomu, že právoplatný rozsudok č.k. 30CbZm/6/2011-111 z 30.1.2013 potvrdil, že zmenka spĺňa všetky zákonné podmienky a náležitosti podľa § 75 zák. č. 191/1950 Zb., podpis na zmenke je s vysokou mierou pravdepodobnosti podpisom Š. O., a preto zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti.

Žalovaný nepreukázal súdu, že vyvinul v súlade s predmetom tohto konania takú aktivitu pri uzatváraní odporovaného právneho úkonu, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa musel rozpoznať. Dokonca ani netvrdil, že vôbec nejakú aktivitu v tomto smere vyvinul a ani neoznačil na to žiadne dôkazy.

V priebehu dokazovania odzneli aj rozporné skutočnosti ohľadom zdravotného stavu dlžníka dňa 15.12.2009 a reálneho odovzdania predmetu pôžičky v tento deň, s ktorými sa súd musel vysporiadať. Tieto skutočnosti z pohľadu súdu nemali podstatný význam pre rozhodovanie v tomto konaní, predmetom ktorého bola odporovateľnosť právneho úkonu, mohli byť významné v konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 30CbZm/6/2011, kde sa posudzovala otázka platnosti zmenky a platnosti zmluvy o pôžičke, preto sa s nimi ďalej podrobnejšie nezaoberal.

Súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že žaloba bola podaná v lehote troch rokov od vykonania odporovaného právneho úkonu, že žalobca má vymáhateľnú pohľadávku proti dlžníkovi, ktorý

odporovaný právny úkon urobil, dlžník týmto úkonom spôsobil zmenšenie svojho majetku a urobil to v úmysle ukrátiť svojho veriteľa a žalovaný, t.j. osoba blízka dlžníkovi, ktorý mal z odporovaného právneho úkonu prospech nepreukázal, že vyvinul náležitú starostlivosť, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa poznal, preto súd žalobe vyhovel.

Keďže žalobca bol v konaní plne úspešný priznal mu súd podľa § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania proti žalovanému v pomere 100 %.

2. V písomne podanom odvolaní navrhol žalovaný, aby odvolací súd zmenil rozsudok a žalobu zamietol a priznal opačne žalovanému podľa § 255 ods.1 CSP trov konania.

Ako odvolacie dôvody uviedol znenie § 365 ods.1 písm.b/, f/ a h/ CSP, lebo boli žalovanému znemožnené procesné práva.

O.i. v odvolaní namietal, že podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR z 27. októbra 2010, sp. zn. 30Cdo 3577/2008, pri dôkaze výpoveďou svedka musí súd vyhodnotiť vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký vzťah má svedok k strane konania a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, na okolnosti, ktoré doprevádzali jeho vnímanie skutočností, o ktorej vypovedá, na spôsob reprodukcie týchto skutočností a na správanie pri výpovedi (presvedčivosť, istota plynulosť výpovede, ochota odpovedať na otázky a pod.) a na poznatky získané na základe hodnotenia iných dôkazov (do akej miery je dôkaz výpoveďou svedka súladný s inými dôkazmi, či im odporuje, prípadne, či sa vzájomne dopĺňajú), celkové posúdenie uvedených hľadísk potom poskytuje záver o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených (preukazovaných) skutočností.

Ustanovenie § 191 ods. 1 CSP vychádza zo zásady tzv. voľného hodnotenia dôkazov. Súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a prihliada pritom ku všetkému, čo sa stalo za konania. Úvaha súdu však neznamená jeho ľubovôľu pri hodnotení dôkazov, ale táto úvaha musí byť opretá o zistené skutočnosti a v odôvodnení rozsudku potom musia byť uvedené hľadiská, ktorými sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Žalobca na pojednávaní vo veci dňa 22.1.2015 uviedol, že koncom roka 2009 ho Štefan Mikloš poprosil, či by nebol ochotný mu na nejaký krátky čas finančne vypomôcť, poskytnúť nejakú pôžičku, nakoľko podľa jeho vyjadrení mal v úmysle kúpiť nejakú nehnuteľnosť pre svojho syna. Po porade so svojou rodinou a svojimi spoločníkmi vo svojich spoločnostiach mal žalovaný poskytnúť Š. O. dňa 15.12.2009 v dome žalobcu na Z.Í. Č.. XX S. G. pôžičku v sume 200 000 € oproti vystavenej zmenke splatnej k 15.3.2010. Táto pôžička mala slúžiť ako kúpna cena na nehnuteľnosť do času, kým si vybaví jeho syn W. O. (v tomto konaní žalovaný) hypotekárny úver.

Žalovaný ako osoba blízka dlžníkovi navrhol v prejednávanej veci dôkazy, v rámci svojej obrany, vypočutím svedkov Š. O. V. O. O.Ó. (rodičia žalovaného) žijúcich s ním v spoločnej domácnosti, a to na preukázanie toho, že úmysel dlžníka Š. O. ukrátiť odporovaným právnym úkonom žalobcu nemohol poznať, a že nemohol o ňom vedieť ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti.

Svedkovia Š. O. V. O. O. na pojednávaní dňa 2.3.2017 vypovedali v zhode, že nikdy ani netušili o existencii zmenky a pôžičky v sume 200 000 €, k odovzdaniu, ktorej malo reálne dôjsť dňa 15.12.2009 na adrese trvalého pobytu žalobcu.

Svedok Š. O. ďalej uviedol, že od žalobcu nikdy žiadnu pôžičku neobdržal a absolútne sa nezakladá na pravde, že dňa 15.12.2009 si ju osobne prevzal v dome žalobcu na Z. Č.. XX S. G., a to už len z objektívnych dôvodov, lebo krátko pred dátumom 15.12.2009 mal úraz, pri ktorom u neho došlo k poškodeniu kolena a v inkriminovanom čase chodil s ťažkosťami o francúzskych barľách (lekárska správa na č.1.236).

Svedok Š. O. na pojednávaní tiež uviedol, že tvrdeniu žalobcu v žalobe odporuje aj tá skutočnosť, že koncom roka 2009 mu žalobca sprostredkoval advokáta M. G., ktorý mal pripraviť zmluvu o prevode polovice domu na syna (v tomto konaní žalovaný). Teda o jeho zámere previesť polovičku domu na syna vedel aj žalobca, a to už dávnejšie pred sporným termínom odovzdania pôžičky 15.12.2009.

Na otázku súdu na pojednávaní dňa 6.4.2017, či žalobca v roku 2009 sa ponúkol Š. O. a sprostredkoval mu advokáta M. G., aby mu pripravil zmluvu o prevode polovice domu na jeho syna L. W. O., žalobca uviedol, že toto tvrdenie Š.H. O. sa absolútne nezakladá na pravde a na vyvrátenie tohto tvrdenia navrhuje súdu vypočuť ako svedka M. S. G. z adresy sídla jeho advokátskej kancelárie O. XX, G..

Na pojednávaní dňa 18.5.2017 svedok M. S. G. vypovedal, že žalobca, t.j. L. G. ho nikdy nepožiadaval, aby vypracoval nejakú zmluvu o prevode nehnuteľnosti pre Š. O.. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či svedok M. S. G. dňa 6.12.2010 odovzdal na Okresnom súde Košice I zmenku, ktorej vystaviteľom bol L. Š. O. v prospech L. O. G., svedok vypovedal, že si to nepamätá.

Na otázku súdu, čo touto otázkou právny zástupca žalovaného sledoval, právny zástupca uviedol, že svedok je priamo zainteresovaný v tomto prípade ako právnik vykonával určité právne úkony v súvislosti so zmenkou na sumu 200 000 € a má právny záujem na výsledku vo veci jeho klienta. Pokladá teda

takéhoto svedka za nedôveryhodného. Zároveň právny zástupca žalovaného predložil súdu písomný dôkaz (úradný záznam o prevzatí zmenky súdom) na založenie do spisu. Svedok po nahliadnutí do listinného dôkazu priznal, že L. O. G. pozná, a že doručil túto zmenku na súd.

Svedok teda nehovoril pravdu v otázke predloženia zmenky na súd, a z dôvodu jeho zainteresovanosti vo veci nemožno považovať za vierohodné ani jeho tvrdenie, že nebol požiadaný žalobcom, aby pripravil zmluvu o prevode polovice domu na žalovaného.

Vyhodnotením uvedených dôkazov jednotlivo a v ich súhrne možno dospieť k záveru, že k reálnemu odovzdaniu pôžičky v čase 15.12.2009 vôbec nedošlo a zámer uzavrieť zmluvu o prevode 1/2 rodinného domu z rodičov na žalovaného vznikol už pred dátumom 15.12.2009 a z tohto dôvodu žalobca nemohol ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom uspokojenie pohľadávky žalobcu a nemohol o tomto úmysle vedieť ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti.

Súd prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané, a to najmä o skutočnosti týkajúcich sa svedeckých výpovedí svedkov Š. O. V. O. O., ktorí jednoznačne popreli existenciu pôžičky v sume 200 000 € a jej odovzdanie dňa 15.12.2009 Š. O. na adrese trvalého pobytu žalobcu.

Svedecké výpovede týchto svedkov sa nepodarilo žalobcovi z jeho strany navrhnutými dôkazmi vyvrátiť, najmä čo sa týka zdravotného stavu Š.H. O., ktorý bol v inkriminovanom dni 15.12.2009 imobilný a nemohol sa pohybovať bez francúzskych barlí a tak isto toho, že zmluva napadnutá odporovateľným právnym úkonom bola dohodnutá ešte pred tvrdným termínom odovzdania pôžičky 15.12.2009. Naopak, žalobcom navrhnutí svedkovia spochybnili vierohodnosť žaloby podanej žalobcom, ktorá je založená iba na vyvrátení teľnej právnej domnienke ustanovenej v § 42a ods. 2 OZ o predpokladanej vedomosti blízkej osoby o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa (správne žalovaným, poznámka odvolacieho súdu).

3. V podanom vyjadrení žalobca žiadal potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny.

4. V odvolacej replike uviedol, že žalovaný odvolanie zo dňa 18.07.2017 a doplnenie odvolania zo dňa 19.07.2017 proti rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 14C/34/2017 odôvodňuje tým, že:

- súd prvej inštancie nesprávnym úradným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva na spravodlivý proces tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, a to v takej miere, že každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít,

- že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, lebo neprihliadol na skutočnosti, ktoré v konaní boli preukázané,

- že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo použil na rozhodnutie vo veci samej právnú normu, ktorú na zistený skutkový stav nemožno použiť.

S podaným odvolaním žalovaného nesúhlasili. Podľa ich názoru súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. Súd prvej inštancie v rozsudku sp.zn. 14C/34/2010 zo dňa 18.05.2017 uviedol všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Žalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že k reálnemu odovzdaniu pôžičky v čase 15.12.2009 vôbec nedošlo a zámer uzavrieť zmluvu o prevode V2 rodinného domu z rodičov na žalovaného vznikol už pred dátumom 15.12.2009 a z tohto dôvodu žalobca nemohol ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom uspokojenie pohľadávky žalobcu a nemohol o tomto úmysle vedieť ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti.

Vykonaným dokazovaním však bolo jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a Š. O. došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke dňa 15.12.2009 vo výške 200 000 eur. Táto pôžička bola ručená zmenkou, ktorou sa Š. O. zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 200 000 eur. Zmenka bola splatná dňa 15.03.2010. Keďže Š. O. do 15.03.2010 a ani neskôr nezaplatil zmenkovú sumu Okresný súd Košice I vydal na základe tejto zmenky zmenkový platobný rozkaz sp.zn. 31Zm/18/2010, ktorým uložil Š. O. zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu. Toto rozhodnutie Okresného súdu bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4CoZm/2/2013, ktorým zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti. Súd takto rozhodol na základe toho, že mu bol predložený originál vlastnej zmenky, ktorej obsah a forma zodpovedala štandardu, spĺňala všetky zákonné podmienky a náležitosti a bola podpísaná vystaviteľom, čo potvrdili závery znaleckého posudku vypracovaného v predmetnom konaní.

Reálne prevzatie peňazí Š. O. bolo potvrdené aj svedeckými výpoveďami rodičov žalobcu O.. O. G. V. W.. M. G.L.Š.V..

Poukazujeme na to, že o skutočnosti, že došlo k odovzdaniu pôžičky v čase 15.12.2009, ktorú žalovaný vo svojom odvolaní namieta už bolo právoplatne rozhodnuté vo vyššie spomínanom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 30CbZm/6/2011. Rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 30CbZm/6/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4CoZm/2/2013 sa stal exekučným titulom, na základe ktorého pokračuje exekúcia vedená pod sp.zn. EX 5277/2013.

Aj napriek tomu, že žalovaný popiera svoju vedomosť o úmysle Š. O. ukrátiť svojho veriteľa - žalobcu, táto vedomosť vyplýva z viacerých skutočností, ktoré súd správne poznamenal v bode 38 napadnutého rozsudku, tým že poukázal na skutočnosť, že žalovaný býval so Š. O. v jednom dome, denne sa stretávajú, pozná jeho podnikateľské aktivity, že žalovaný vedel, že Š. O. sa často stretával so žalobcom aj v súkromí a vzájomne si pomáhali, priatelili sa spolu, mali spoločné aktivity.

Vzhľadom na to je nemožné, aby žalovaný o úmysle Š. O. zbaviť sa polovice nehnuteľnosti nemohol vedieť. Žalovaný nepreukázal pri uzatváraní odporovaného právneho úkonu takú aktivitu, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa musel rozpoznať. Zastávame názor, že uzatvorenie kúpnej zmluvy a následné nadobudnutie vlastníckeho práva žalovaným, v čase pred splatnosťou požičanej sumy, bolo zo strany dlžníka účelové, pretože dlžník vedel, že týmto úkonom ukracuje uspokojenie pohľadávky žalobcu. Keďže Š. O. realizoval tento úkon s osobou jemu blízkou t.j. so žalovaným, vzťahuje sa na žalovaného vyvrátená domnienka, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa poznal.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 14C/34/2010 zo dňa 18.05.2017 ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok vo všetkých výrokoch potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vypočutie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len SR) opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo strán sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

8. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho

tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie je preskúmateľný, súd prvej inštancie výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a ktoré dôkazy vykonal a z ktorých dôkazov vychádzal a ich aj vyhodnotil. Jeho právny záver je jednoznačný, správny a zákonný.

11. Treba doplniť podľa odvolacieho súdu, že odvolanie žalovaného je absolútne neopodstatnené v konaní o neúčinnosť právneho úkonu v súlade s § 42 ods.1 a 2 Obč.zák., zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, boli splnené hmotnoprávne predpoklady v posudzovanej veci. Záver súdu o splnení hmotnoprávnych predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu je zákonný a správny.

12. Žalobcu ťažilo samozrejme dôkazné bremeno, ktoré patrí veriteľovi na preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť odporovateľný právny úkon u svojho veriteľa, ktoré nie je potrebné preukazovať vtedy, ak druhou stranou právneho úkonu sú osoby dlžníkovi blízke (§ 116 a § 117 OZ), že v takomto prípade zákon úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa predpokladá a je na osobe dlžníkovi blízkej (žalovanom), aby preukázala opak, t.j. že úmysel dlžníka v čase právneho úkonu nemohla aj pri náležitej starostlivosti poznať.

13. Žalobca v žalobe tvrdil, že z predložených dôkazov mu vyplynulo nadobudnutie nehnuteľnosti uvedené v bode I. žaloby v krátkom časovom úseku potom ako jeho otec Š. O. (za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov), ktorý s ním býva doposiaľ v spoločnej domácnosti v dome na X.. N. Č.. XX S. G., prevzal od žalobcu sumu 15 000 €, ktorú mal žalobcovi vrátiť najneskôr 15.3.2010. Skutočnosti, ktoré oprávňujú žalobu dôvodne sa domáhať vyslovenia neúčinnosti kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadenie vecného bremena boli, že L.. O. ako otec žalovaného potom žalobcovi splatnú zmenkovú sumu nezaplatil, okolnosť, že krátko pred splatnosťou zmenky sa L.. Š. O. s manželkou zbavili majetku v prospech blízkej osoby a z kúpnej ceny nebola zmenková suma ani čiastočne uhradená, časové súvislosti z predaja spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti uvedených v bode I. žaloby, t.j. 15.12.2009 vystavená zmenka, 2.2.2010 povolený vklad vlastníckeho práva pod č. V-289/10, 13.3.2010 splatnosť zmenky, skutočnosti, že spolu s kúpnu zmluvou bol povolený aj vklad vecného bremena spočívajúcich v práve doživotného bývania rodičov žalovaného v predmetnej nehnuteľnosti (citácia z bodu III. žaloby na str. 2 žaloby).

14. Preto podľa odvolacieho súdu skutočnosti a argumenty, ktoré žalovaný uvádza v odvolaní nie sú spôsobilými, aby spochybnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku a správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, preto aj odvolanie z hľadiska uplatnených dôvodov podľa § 365 ods.1 písm.b/, f/ a h/ CSP, tieto dôvody nemožno považovať za opodstatnené.

15. K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd zdôrazňuje, že úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov (pozri Najvyšší súd vo veci 5 Cdo/142/2002) ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sú v obidvoch prípadoch psychickým stavom (podobne ako napr. dobrá viera), tzn. že samy osebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (napr. jeho vnútorné zámery) prejavujú navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom dôvodiť.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu takouto okolnosťou nie je skutočnosť, že súd mal dokazovať výsluchom tieto okolnosti (výsluchom Š. O.Ó. V. O. O., rodičov žalovaného) žijúcich s ním v spoločnej domácnosti, že úmysel dlžníka Š. O. ukrátiť odporovateľným právnym úkonom žalobcu nemohol poznať a že on nemohol o ňom vedieť ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti. Okrem toho ďalšou okolnosťou, ktorá nie je nespôsobilá namietat' vecnú správnosť rozsudku je skutočnosť, že koncom roku 2009 mu žalobca sprostredkoval (rozumej žalovanému) advokáta M.. G., ktorý mal pripraviť zmluvu o prevode polovice domu na syna - žalovaného. Teda o jeho zámere previesť polovičku domu na syna vedel aj žalobca a to už dávnejšie pred sporným termínom odovzdania pôžičky 15.12.2009.

17. Vykonaným dokazovaním bolo v konaní preukázané (pri správnom postupe súdu prvej inštancie), že žaloba bola podaná žalobcom v lehote 3 rokov od vykonania odporovaného právneho úkonu, že žalobca mal vymáhateľnú pohľadávku proti dlžníkovi, ktorý odporovaný právny úkon urobil, dlžník týmto úkonom spôsobil zmenšenie svojho majetku a urobil v úmysle ukrátiť svojho veriteľa a žalovaný, tzn. osoba blízka dlžníkovi, ktorý mal z odporovaného právneho úkonu prospech, nepreukázal, že by mal vyvinúť náležitú starostlivosť, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa poznal.

18. Právne posúdenie veci podľa § 42a OZ bolo zákonné a okrem iného z originálu zmenky zo dňa 15.12.2009, na ktorej je podpis Š. O. vyplýva, že jej obsahom bol veriteľsko-dlžnícky vzťah žalobcu a Š. O., touto zmenkou sa Š. O. zaviazal zaplatiť zmenkovú sumu 200 000 € v prospech žalobcu a na jeho rad, zmenka bola vystavená bez protestu a bola splatná dňa 15.3.2010, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4CoZm/2/2013 zo dňa 27.9.2013 sa následne zmenkový platobný rozkaz sp.zn. 31Zm/18/2010 v spojení s rozsudkom OS Košice I sp.zn. 30CbZm/6/2011 zo dňa 30.januára 2013 stal exekučným titulom. Pokračuje aj exekúcia vedená u súdneho exekútora M.. A. O.. Zo spisov vyplýva aj to, že uznesením č.k. 4CoZm/3/2011-32 z 8.marca 2011 bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie o vydanie predbežného opatrenia tak, že zakázalo sa žalovaným v 1. a 2.rade (L.. Š. O. V. O. O.) nakladať s osobným motorovým vozidlom Honda CRV EČV: KE..., ďalej zakázané žalovaným v 1. a 2.rade akokoľvek nakladať s produktmi vedenými KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group na meno L.. Š. O.... a ďalšie zákazy v súvislosti s návrhom na vydanie predbežného opatrenia (teraz neodkladné opatrenie - poznámka odvolacieho súdu), pretože bola proti žalovanému v 1.rade pohľadávka splatná, čo do sumy 200 000 € s prísl., ktorú nezaplatil a tvrdí, že je insolventný.

19. O.i. z obsahu spisu vyplýva aj to, že bol zamietnutý návrh žalovaného na prerušenie konania (vo veci 48Er/3574/2013 OS Košice II má prebiehať konanie), avšak tento návrh po odvolaní Krajský súd v Košiciach vo veci sp.zn. 11Co/269/2015 zo dňa 20.septembra 2016 potvrdil toto uznesenie, lebo podľa odôvodnenia odvolacieho súdu súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť, výber vhodného opatrenia slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania musí súd podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlosti a účinnosti ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (podľa § 6 OSP, od 1.7.2016 už čl. 17 CSP). Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania a s prihliadnutím na túto zásadu prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

20. Odvolací súd dopĺňa, že z dokazovania vyplýva aj to, že žalovaný žil s dlžníkom v jednom dome, sa dlho poznali, poznali svoje podnikateľské aktivity a dokonca pri niektorých aj spolupracovali, často sa stretávali v súkromí a vzájomne si pomáhali a tak súd prvej inštancie neuveril tvrdeniu žalovaného, že v čase uzatvárania odporovaného právneho úkonu nemal vedomosť, že jeho otec je dlžníkom žalobcu a je presvedčený, že tomu tak nie je, a preto žiadne aktivity ohľadom rozpoznanie úmyslu Š. O. pri uzatváraní kúpnej zmluvy nevykonával.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny. Odvolací súd ku vade konania namietaného v odvolaní podľa § 365 ods.1 CSP o znemožnení žalovaného práv súdom prvej inštancie dopĺňa, že tento súd uznesením vyhovel len jeho návrhu (č.k. 14C/34/2010-81 z 23.6.2011) a konanie spočívalo do skončenia iného konania na OS Košice I vo veci sp.zn. 30CbZm/6/2011, tzn. že konanie v tomto spore vo veci sp.zn. 14C/34/2010 nemohlo byť ešte vtedy skončené.

22. Ďalším návrhom z 9.1.2014 žalovaný požiadal prerušiť konanie v spore a súd prvej inštancie toto aj prerušil uznesením z 15.1.2014 (zase nemohlo byť rozhodnuté o veci samej) až do právoplatného skončenia konania vedeného Prezidiom PZ SR, NAKA, národnou jednotkou finančnej polície, expozitúrou Východ pod sp.zn. ČVS: PPZ-601/NKA-FP-VY-2013 a toto konanie skončilo právoplatne dňa 8.11.2016.

23. Teda ak by súd prvej inštancie nekonal po návrhoch žalovaného, potom by už súd rozhodoval o veci samej, keďže rozhodnuté bolo 18.5.2017 a možno uzavrieť, že tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd konali sústredene.

24. Odvolací súd nekomentuje a neberie do úvahy ďalšie vyjadrenia žalovaného po zákonom stanovenej lehote na odvolanie, najmä po 17.10.2017, keďže podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie NS SR 3Cdo/12/2017 zo dňa 11.10.2017, podľa ktorého ak ide o rôzne vyjadrenia aj v štádiu odvolacieho konania, aktuálna judikatúra v súčasnosti zastáva názor, že súd nie je povinný do nekonečna udržiavať stav konfrontácie medzi podaniami účastníkov konania, lebo je iba na jeho posúdení, kde je rozumná hranica takúto konfrontáciu ukončiť (III. ÚS 144/2012, IV. ÚS 19/2012). Napokon aj vo vece ESLP (napr. Kramčíková v. Slovenská republika) zastáva sa ten istý názor.

25. O trovách rozhodol podľa § 396 CSP, pričom nepriznal tieto v odvolacom konaní žalobcovi, lebo už vo vyjadrení k odvolaniu nič nové nebolo uvedené, čo by nevyplývalo zo spisu a tieto považuje za neúčelné.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.